

Bemærkninger til forordningsforslaget

Almindelige bemærkninger**1. Indledning:***Udlægning af handicapområdet til kommunerne:*

Baggrunden for ændringsforslaget er anbefalingen i kommunalstrukturreformen om udlægning af handicapområdet til kommunerne. Udgangspunktet er, at de offentlige driftsopgaver løses af kommunerne, mens selvstyret lovgiver og fører tilsyn med kommunernes forvaltning.

Der er opnået enighed mellem Naalakkersuisut og KANUKOKA om, at handicapområdet udlægges til kommunerne pr. 1. juli 2010. Dette indebærer en udlægning af bevillingskompetencen og det økonomiske ansvar. Naalakkersuisut skal dog fortsat løse driftsopgaven vedrørende døgninstitutionerne for personer med vidtgående handicap.

2. Forslagets hovedpunkter:*Udlægning af handicapområdet til kommunerne:*

Formålet med dette forslag er, at der skal ske en ny fordeling af de opgaver i den offentlige sektor, som vedrører handicapområdet. Ændringsforslaget vil medføre, at ansvaret og finansieringen af handicapområdet, herunder forsorgen for personer med vidtgående handicap, som af de grønlandske myndigheder er anbragt i Danmark, overgår fra Grønlands Selvstyre til kommunerne. Driftsopgaven vedrørende døgninstitutionerne for personer med vidtgående handicap vil fortsat være et anliggende for Naalakkersuisut.

Ændringsforslaget fastsætter herefter et regelsæt, som kommunerne skal følge ved deres administration af handicapområdet. Endvidere indføres der hjemmel til, at Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler for en række forhold på handicapområdet. Det er hensigten, at Naalakkersuisut skal udnytte hjemlen til at udstede en ny bekendtgørelse om hjælp til personer med vidtgående handicap.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige:

Økonomiske konsekvenser:

Ændringsforslaget vil medføre, at kommunerne skal kompenseres for de udgifter, som er forbundet med udlægningen af handicapområdet. Det drejer sig om udgifter til:

- Hjælpeforanstaltninger i Grønland og Danmark. Hjælpeforanstaltninger kan bestå af hjælpemidler, støttetimer, aflastning, besøgsrejser, indretning af handicapeget bolig, m.m. Disse udgifter figurerer i dag, som deludgifter under hovedkonto 30.13.03; "Handicapforsorg i Grønland og Danmark samt forsøgsudlægning til kommunerne".
- Alle døgninstitutioner og satellitter for personer med vidtgående handicap. De 6 landsdækkende handicapinstitutioner og 5 handicapsatellitter er beliggende i Qaqortoq, Paamiut, Nuuk, Sisimiut, Maniitsoq, Ilulissat og Ammassalik, samt i Uummanaq. Handicapinstitutionerne dækker et bredt spektrum af handicapter såsom psykisk udviklingshæmmede, vidtgående fysiske og psykiske lidelser, ungdoms- og voksenpsykiatri samt multihandicappede børn og unge. Udgifterne til handicapinstitutioner og satellitter figurerer på hovedkonto 30.13.41; "Handicapinstitutioner".

Udgifterne skal fastsættes ud fra et gennemsnit af de sidste tre års reelle forbrug på området.

Uddybning til bemærkningerne i [bilag](#).

De endelige økonomiske konsekvenser afgøres ved forhandling mellem KANUKOKA og Grønlands Selvstyre.

Administrative konsekvenser:

Samlet set for det offentlige, vil forslaget bevirke en væsentlig mindskelse af den administrative byrde.

Efter gældende lovgivning indstiller kommunerne ansøgninger om hjælpeforanstaltninger til afgørelse i Naalakkersuisut. Der er således efter gældende lovgivning en sagsbehandling både i kommunerne og en sagsbehandling i Naalakkersuisut. Denne "dobbelte" sagsbehandling undgås fremover.

Som konsekvens af nærværende forslag vil kommunerne i stedet for at udarbejde og fremsende indstilling til Naalakkersuisut, selv skulle træffe afgørelse i handicapsagerne.

Vedrørende administrationen af de økonomiske midler til handicapforsorgen, bruger kommunerne i dag ressourcer på at få refunderet de udlagte udgifter hos Landskassen, hvor de fremover vil skulle administrere de økonomiske udgifter inden for egen kommunalt fastsat økonomisk ramme. Samlet set skønnes kommunerne at få en beskedent forøgelse af den administrative byrde ved at overtage den fulde kompetence på kompetenceområdet.

For Naalakkersuisut mindskes den administrative byrde, idet de driftsmæssige opgaver bortset fra døgninstitutionerne ikke længere vil påhvile Naalakkersuisut.

De endelige administrative konsekvenser afgøres ved forhandling mellem KANUKOKA og Grønlands Selvstyre.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet:

Ændringsforslaget har ingen forventede økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

5. Miljø- og naturmæssige konsekvenser:

Ændringsforslaget har ingen forventede miljø- og naturmæssige konsekvenser.

6. Administrative konsekvenser for borgerne:

Ændringsforslaget vil medføre en kortere sagsbehandlingstid for borgerne.

7. Forholdet til Rigsfællesskabet og selvstyret:

Ændringsforslaget har ingen forventet betydning for forholdet til Rigsfællesskabet eller selvstyret. Socialministeriets bekendtgørelse nr. 1389 af 12. december 2006 om besøgsrejser og ophold i Danmark og Grønland i tilbud i boformer vil dog skulle revideres. Dette skal ske i et samarbejde mellem Socialministeriet og Grønlands Selvstyre.

8. Høring af myndigheder og organisationer:

Forslaget til ændring af landstingsforordning om hjælp til personer med vidtgående handicap har været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer: KANUKOKA, Departementet for Finanser, Departementet for Kultur, Uddannelse, Forskning og Kirke, Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked, Departementet for Sundhed, Skattestyrelsen, KNIPK, Det Sociale Ankenævn, Tulararfik og Kommunernes Revision.

Følgende myndigheder og organisationer har afgivet et høringssvar:

Departementet har anført sine bemærkninger til høringssvarene umiddelbart efter med kursiv.

Høringssvar:

KANUKOKA

Det bemærkes, at det af det fremsendte forslags indhold ikke kan ses, at der lovgivningsmæssigt gives mulighed for etablering af Central Fælleskommunal Enhed, hvilket kommunerne har ønsket. Qeqqata Kommunia mener ligesom KANUKOKA, at der åbnes op for mulighed for en sådan en Enhed i forhold til overtagelse af de sidste dele af handicapområdet. KANUKOKA er opmærksom på, at Selvstyret kigger på forskellige lovgivningsmæssige muligheder for at imødekomme kommunernes ønske.

Hertil skal anføres, at det ikke ligger inden for rammerne af landstingsforordningen om hjælp til personer med vidtgående handicap, at fastsætte bestemmelser om en central fælleskommunal enhed. En central fælleskommunal enhed er et styrelsesmæssigt og organisatorisk anliggender, som vil skulle reguleres i anden lovgivning.

Med hensyn til bevillinger til den handicappede er det anbefalet, at økonomien/bevillingen følger den handicappede, f.eks. når den handicappede flytter til en anden kommune, hvilket også støttes af Qeqqata Kommunia. KANUKOKA er dog opmærksom på, at der kigges på mulige andre løsningsmodeller i forhold til den økonomiske del. Uanset hvilken model, der senere vil blive valgt, bør der kigges på Landstingsforordning nr. 2 af 12. juni 1995 om kommunernes indbyrdes betalingsforpligtelser, der ej heller har været tilpasset i forbindelse med kommunernes sammenlægning pr. 1. januar 2009.

Hertil skal anføres, at der i nærværende lovforslag alene reguleres, hvem der finansierer hjælpeforanstaltningerne i loven, ikke efter hvilken fordelingsnøgle eller metode der skal finansieres.

Vedrørende Landstingsforordning nr. 2 af 12. juni 1995 om kommunernes indbyrdes betalingsforpligtelser, planlægges denne lovgivning revideret snarest muligt, da der ellers vil opstå uoverensstemmelse mellem lovgivningen om hjælp til personer med vidtgående handicap og lovgivningen om kommunernes indbyrdes betalingsforpligtelser.

KANUKOKA påregner, at Departementet for Sociale Anliggender efterfølgende laver uddybende og klare retningslinier i kommende bekendtgørelse og vejledning.

Det er planlagt at følge op med ny bekendtgørelse og ny vejledning.

Til § 6 bemærker KANUKOKA, at bestemmelsen handler om, at hjælp bl.a. kan ydes i form af optræning. Kommune Kujalleq efterlyser konkrete retningslinier for, hvornår henholdsvis Sundhedsvæsenet og Kommunen skal varetage

optræning/genoptræning, hvilket er en gammel problematik som trænger til en nærmere afklaring.

Hertil skal anføres, at dette ændringsforslag alene angår bestemmelser, som vedrører udlægning af handicapforsorgen til kommunerne. Eventuelle ændringer i øvrige bestemmelser vil blive foretaget på et senere tidspunkt.

Vedrørende § 7, stk. 3 ønsker Kommune Kujalleq en præcisering af, om aflastning f.eks. kan ske i et genoptræningscenter eller lignende.

Hertil skal anføres, at § 7, stk. 3 vedrører ophold på døgninstitution eller tilsvarende boform uden for Grønland, såfremt alle muligheder for ophold på døgninstitution i Grønland er udtømt. Ophold uden for Grønland efter § 7, stk. 3 vedrører længerevarende ophold, hvor et aflastningsophold i et genoptræningscenter eller lignende ikke vil være omfattet.

Til § 16 a bemærker KANUKOKA, at taksterne på døgninstitutioner for handicappede varierer meget i dag, hvor der fastsættes en individuel takst for hver døgninstitution ud fra de faktiske driftsudgifter. KANUKOKA anbefaler derfor, at der laves samme ordning som for døgninstitutioner for børn og unge, hvor taksten betales med 50 % via bloktilskud og 50 % betales direkte af den anbringende kommune.

Hertil skal anføres, at finansiering af døgninstitutionerne med 50 % via bloktilskuddet og 50 % via takstbetaling ikke er reguleret i landstingsforordningen om hjælp til børn og unge, og således heller ikke bør reguleres i forslaget om Inatsisartutforordning om hjælp til personer med vidtgående handicap.

Til § 18 a bemærker KANUKOKA, at Kommune Kujalleq er uenig i, at ophæve denne bestemmelse.

Hertil skal anføres, at ophævelsen er en konsekvens af, at det foreslås, at alle hjælpeforanstaltninger til personer med vidtgående handicap finansieres af kommunerne.

Til § 26, stk. 2 bemærker KANUKOKA, at der findes vidtgående handicappede, der har særlige hjælpebehov eksempelvis i form af særlige boformer og det er derfor positivt, at der skabes mulighed for, at Naalakkersuisut kan yde tilskud til opførelse og drift af døgninstitutioner for vidtgående handicappede.

Hertil skal anføres, at bestemmelsen svarer til mulighederne efter landstingsforordningen om hjælp til børn og unge.

Til bemærkningerne til dette forslags § 2 indstiller KANUKOKA, at eventuelle udgifter til uafsluttede ankesager, indgivet før 1. juli 2010, afholdes af Selvstyret eller at der indgås en særlig aftale om disse.

Hertil skal anføres, at de økonomiske konsekvenser af udlægning af handicapforsorgen til kommunerne afgøres ved forhandling mellem KANUKOKA og Grønlands Selvstyre.

KANUKOKA indstiller afsluttende i sit høringssvar, at Departementet for Sociale Anliggender er positivt indstillet på eventuelle yderligere ændringer i forordningsforslaget, hvis der skulle vise sig at være et behov herfor, idet der henvises til, at der endnu ikke foreligger nærmere afklaring af den økonomiske del i forbindelse med overdragelse af området til kommunerne.

Bemærkningen er taget til efterretning.

Følgende har ingen bemærkninger:

Kommunernes Revision, Departementet for Finanser og Departementet for Sundhed.

Følgende har ikke afgivet høringssvar:

Departementet for Kultur, Uddannelse, Forskning og Kirke, Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked, Skattestyrelsen, KNIPK, Det Sociale Ankenævn og Tulararfik.

Bemærkninger til forordningsforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Til stk. 1

Bestemmelsen er til dels ny, idet gældende forordning giver mulighed for etablering af forsøgsordninger, mens mulighed for særlige socialpædagogiske tilbud ikke er medtaget i gældende forordning.

Ved oprettelse af forsøgsordning eller særligt socialpædagogisk tilbud skal kommunalbestyrelsen fremsende en ansøgning til Naalakkersuisut om godkendelse.

Ansøgningen skal indeholde: titel på tiltaget, beskrivelse af formål, baggrund, metode og omfang, evt. tidsplan, ledelsesforhold, evt. budget og finansiering, evt. økonomiske konsekvenser, tilsyn med forsøget, samt kontaktperson.

Til stk. 2

Bestemmelsen er ny. Bestemmelsen giver Naalakkersuisut en forpligtelse til at føre tilsyn med de i stk. 1 oprettede særlige socialpædagogiske tilbud samt forsøgsordninger.

Til nr. 2

Til stk. 1

Bestemmelsen svarer til dels til gældende forordning. Beslutningskompetencen vedrørende hjælpeforanstaltninger jf. stk. 2 overgår fra Naalakkersuisut til kommunalbestyrelsen. Naalakkersuisut har fortsat beslutningskompetencen vedrørende hjælpeforanstaltningen om ophold på døgninstitution, efter indstilling af kommunalbestyrelsen.

Til stk. 2

Bestemmelsen svarer til gældende forordning, idet kompetencen dog overgår fra Naalakkersuisut til kommunalbestyrelsen. Bestemmelsen beskriver eksempler på, hvilke hjælpeforanstaltninger der kan iværksættes. Opregningen er ikke udtømmende. Efter en konkret vurdering af den handicappedes situation og behov kan der tilbydes andre hjælpeforanstaltninger end de nævnte.

Pkt. 1. Ved hjælpemidler forstås fysiske hjælpemidler som kompenserer for den handicappedes nedsatte funktion eller anvendes i forbindelse med optræning. Som eksempler kan nævnes: kørestole, gangstativer, særlige husholdningsredskaber og pædagogisk materiale til optræning af bestemte funktioner.

Pkt. 2. Kommunalbestyrelsen kan yde hjælp til aflønning af en støtteperson, der ansættes af opholdskommunen for personen med vidtgående handicap. Støttepersonen bør så vidt muligt have en socialfaglig uddannelse. Støttepersoner kan ansættes på såvel døgninstitutioner, daginstitutioner, beskyttede boenheder, bokollektiver, som i den handicappedes egen bolig.

I modsætning til hjemmehjælperen, som har praktiske arbejdsopgaver jf. bekendtgørelsen herom, er støttepersonens opgaver fortrinsvis af pædagogisk art. Støttepersoner skal efter aftale med personen med vidtgående handicap arbejde frem mod en højere grad af selvhjulpenhed og uafhængighed af hjælp fra andre. Som udgangspunkt er støttepersonens arbejdsindsats derfor midlertidig og tidsbegrænset.

Pkt. 3. Familiemedlemmer som vælger at passe personen med vidtgående handicap i hjemmet, kan i visse tilfælde ydes vederlag for pasningen, hvis den pårørende derved

mister muligheden for at opnå lønindkomst, jf. § 9. Der kan endvidere ydes aflastning i form af ophold på døgninstitution eller lignende (ældreinstitution, plejeafdeling, familiepleje, m.v.), ligesom der kan gives aflastning i hjemmet.

Pkt. 4. Konsulentbistand kan gives i form af vejledning ved boligindretning, udarbejdelse af træningsprogrammer, m.m. Konsulentbistanden kan være af såvel teknisk som pædagogisk art. Den kan leveres enten hvor personen med vidtgående handicap opholder sig, eller som fjernrådgivning på grundlag af beskrivelser og videooptagelser af den handicappedes situation.

Pkt. 5. Der kan ydes hjælp til ombygning og ændring af den handicappedes bolig, som er nødvendig for, at personen med vidtgående handicap kan blive i sit hjem. Typisk drejer det sig om forbedring af adgangsforholdene til den handicappedes bolig ved at bygge ramper, øge bredden af døre, ændre skillevægge, indretning af toilet- og badeforhold, således at de kan benyttes af kørestolsbrugere, opsætning af støttegreb, m.v. Hvis det ikke kan lade sig gøre at indrette den eksisterende bolig hensigtsmæssigt, må det overvejes at tilbyde den handicappede en anden bolig.

Pkt. 6. Personen med vidtgående handicap, dennes pårørende og andre til personen med vidtgående handicap, der har opgaver i forhold til personen med vidtgående handicap, kan tilbydes undervisning og deltagelse i kurser, som letter og forbedrer forholdene for personen med vidtgående handicap. Det kan dreje sig om instruktion i pasning af personen med vidtgående handicap, f.eks. løfteteknik, undervisning i kommunikation med personen med vidtgående handicap, f. eks. tegnsprog eller lignende.

Pkt. 7. Bokollektiver er en boform til personer med vidtgående handicap, der er selvhjulpne i en sådan grad, at de er i stand til at klare den daglige tilværelse med begrænset støtte fra andre. De vil typisk ikke have behov for hjælp om natten. Bokollektiver er ikke institutioner, men skal opfattes som beboerens selvstændige bolig i et fællesskab med andre. Kommunalbestyrelsen giver den nødvendige vejledning ved oprettelse og indretning af bokollektiver, målsætning, visitation af beboere, beboernes indflydelse på egen livssituation, samarbejdsrelationer og arbejdstilrettelæggelse.

Beskyttede boenheder er ligesom bokollektiver en kollektiv boform. Beskyttede boenheder er en boform til personer med vidtgående handicap, som har et omfattende støtte- eller plejebest. Beboerne kan være personer med vidtgående handicap med sværere psykiske lidelser, eller fysisk handicappede. Beboerne vil have behov for hjælp i alle døgnets 24 timer.

Pkt. 8. Når personen med vidtgående handicap ikke kan klare sig i eget hjem, bokollektiv eller beskyttet boenhed og har behov for en specialiseret, faglig indsats, kan kommunalbestyrelsen tilbyde ophold på en døgninstitution for personer med vidtgående handicap. Døgninstitutionen kan være målrettet bestemte aldersgrupper og eller bestemte handicap.

Hvis mulighederne for et relevant tilbud i Grønland er udtømte, kan kommunalbestyrelsen visitere personen med vidtgående handicap til behandlingsophold i Danmark efter de stk. 3 fastsatte regler.

Pkt. 9. For at fastholde kontakten mellem hjemmet og personen med vidtgående handicap, kan kommunalbestyrelsen yde hjælp til besøgsrejser. Endvidere kan kommunalbestyrelsen yde hjælp til ferierejser. Jf. § 8 a fastsætter Naalakkersuisut nærmere regler herom.

Pkt. 10. For at sikre unge personer med vidtgående handicap de bedst mulige forhold, også i forhold til uddannelse og arbejde, udarbejdes der efter endt skolegang en handlingsplan.

Til stk. 3

Bestemmelsen er ny og supplerer § 5. Efter denne bestemmelse kan Naalakkersuisut godkende ophold på døgninstitution eller tilsvarende boform uden for Grønland, såfremt alle muligheder for ophold på døgninstitution i Grønland er udtømt.

Det skal bemærkes, at personer med vidtgående handicap, som er indskrevet på institution eller tilsvarende boform i Danmark, får hjælp efter den danske servicelovs bestemmelser, mens kommunalbestyrelsen afholder udgifterne i henhold til denne forordning.

Taksten for ophold, dagtilbud, undervisning mv. i danske tilbud fastsættes af danske myndigheder. Gældende bestemmelser på området er Socialministeriets bekendtgørelse nr. 781 af 06. juli 2006 om principper for kommunernes finansiering af de mest specialiserede lands- eller landsdelsdækkende tilbud samt Socialministeriets bekendtgørelse nr. 683 af 20. juni 2007 om omkostningsbaserede takster for kommunale tilbud.

Til nr. 3

Bestemmelsen svarer til gældende forordning, idet kompetencen dog overgår fra Naalakkersuisut til kommunalbestyrelsen. Bestemmelsen præciserer, at kommunalbestyrelsen kan etablere kollektive kørselsordninger særligt tilrettelagt for personer med vidtgående handicap, hvis der er behov for det.

Det vil være en konkret vurdering, om der skal etableres en kollektiv kørselsordning eller der eksempelvis skal tildeles den enkelte person med vidtgående handicap økonomisk hjælp til taxakørsel.

Til nr. 4

Bestemmelsen svarer til gældende forordning. Bestemmelsen præciserer, at Naalakkersuisut kan pålægge kommunalbestyrelsen at oprette bokollektiver og beskyttede boenheder.

Efter gældende bekendtgørelse vurderer kommunalbestyrelsen størrelsen af det samlede behov for bokollektiver i kommunen. Naalakkersuisut kan pålægge en kommunalbestyrelse at oprette bokollektiver, når kommunen er hjemkommune for to eller flere personer over 18 med vidtgående handicap, og de pågældende ikke kan klare sig i egen bolig uden støtte i dagtimerne og de pågældende kan fungere sammen.

Efter gældende bekendtgørelse kan Naalakkersuisut pålægge en kommunalbestyrelse at oprette en beskyttet boenhed, når kommunen er hjemkommune for to eller flere personer med vidtgående handicap, der skal tilbydes bolig i en beskyttet boenhed. Der skal tilbydes en bolig i en beskyttet boenhed til personer over 18 år med vidtgående handicap, som har behov for pleje og støtte, udover hvad der kan tilbydes i et bokollektiv.

Til nr. 5.

Til stk. 1

Bestemmelsen er ny. Bestemmelsen forpligter kommunalbestyrelsen til at godkende de enkelte bokollektivs retningslinier. Forslaget forpligter endvidere kommunalbestyrelsen til at sikre, at bokollektiver i kommunen får udarbejdet retningslinjer.

Til stk. 2

Bestemmelsen svarer til gældende bekendtgørelse, idet kompetencen dog overgår fra Naalakkersuisut til kommunalbestyrelsen. Bestemmelsen forpligter kommunalbestyrelsen til at yde pædagogisk vejledning til bokollektiverne.

Da bokollektivet er beboernes private bolig, vil den pædagogiske vejledning være begrænset. Der vil dog være et vist behov for pædagogisk vejledning for at sikre beboernes sociale trivsel.

Til stk. 3

Bestemmelsen er ny. Bestemmelsen forpligter kommunalbestyrelsen til at påse, at de enkelte bokollektivs drift og pædagogik følger gældende regler og retningslinier.

Bestemmelsen svarer til et internt kommunalt tilsyn. Dertil skal tilføjes, at Naalakkersuisut har det overordnede tilsyn til administrationen af handicaplovgivningen, herunder bestemmelserne vedrørende bokollektiver.

Til stk. 4

Bestemmelsen er ny. Efter gældende bekendtgørelse fastsætter Naalakkersuisut retningslinjer for bokollektivets oprettelse, indretning, ledelse og drift.

Efter dette lovforslag gives hjemmel til, at Naalakkersuisut fastsætter generelle regler for optagelse, ledelse, drift, indretning og det pædagogiske arbejde i bokollektiverne.

Hjemlen udmøntes i bekendtgørelsesform. Endvidere uddybes reglerne i den kommende vejledning vedrørende handicaplovgivningen.

Til nr. 6.

Til stk. 1

Bestemmelsen er ny. Bestemmelsen forpligter kommunalbestyrelsen til at godkende de enkelte beskyttede boenheders retningslinier. Forslaget forpligter endvidere kommunalbestyrelsen til at sikre, at boenheder i kommunen får udarbejdet retningslinjer.

Til stk. 2

Bestemmelsen svarer til gældende bekendtgørelse, idet kompetencen dog overgår fra Naalakkersuisut til kommunalbestyrelsen. Bestemmelsen forpligter kommunalbestyrelsen til at yde pædagogisk vejledning til de beskyttede boenheder.

Da en beskyttet boenhed er beboernes private bolig, vil den pædagogiske vejledning være begrænset. Der vil dog være et vist behov for pædagogisk vejledning for at sikre beboernes sociale trivsel.

Til stk. 3

Bestemmelsen er ny. Bestemmelsen forpligter kommunalbestyrelsen til at påse, at de enkelte beskyttede boenheder drift og pædagogik følger gældende regler og retningslinier.

Bestemmelsen svarer til et internt kommunalt tilsyn. Dertil skal tilføjes, at Naalakkersuisut har det overordnede tilsyn til administrationen af handicaplovgivningen, herunder bestemmelserne vedrørende beskyttede boenheder.

Til stk. 4

Bestemmelsen er ny. Efter gældende bekendtgørelse fastsætter Naalakkersuisut retningslinjer for beskyttede boenheders oprettelse, indretning, ledelse og drift.

Efter dette lovforslag gives hjemmel til, at Naalakkersuisut fastsætter generelle regler for optagelse, ledelse, drift, indretning og det pædagogiske arbejde i de beskyttede boenheder.

Hjemlen udmøntes i bekendtgørelsesform. Endvidere uddybes reglerne i den kommende vejledning vedrørende handicaplovgivningen.

Til nr. 7

Bestemmelsen foreslås ophævet, da den er overflødig. Der henvises til bemærkningerne til § 7, stk. 2, pkt. 8.

Til nr. 8

Bestemmelsen er ny. Bestemmelsen giver hjemmel til, at kommunerne betaler for en anbringelse på døgninstitution med et beløb pr. anbringelsesdøgn.

Taksten fastsættes ud fra de udgifter, det rent faktisk medfører at drive døgninstitutioner. Der fastsættes en individuel takst for hver døgninstitution henholdsvis hver satellit for personer med vidtgående handicap. Den aktuelle takst fremgår af cirkulære om gældende sociale kontantydelse, som offentliggøres på Selvstyrets hjemmeside.

Til nr. 9

Bestemmelsen ophæves som følge af udlægning af handicapområdet til kommunerne.

Til nr. 10

Bestemmelsen ophæves som følge af udlægning af handicapområdet til kommunerne.

Til nr. 11

Til stk. 1

Bestemmelsen svarer til gældende forordning. Bestemmelsen præciserer dog, at det er kommunalbestyrelsen, som er forpligtet til at give rådgivning og vejledning til personer med vidtgående handicap om mulighederne for hjælp i henhold til denne forordning.

Til stk. 2

Bestemmelsen svarer nogenlunde til gældende forordning. Det er dog blevet præciseret, at Naalakkersuisut fastsætter regler om ansøgning, bevilling og administration i henhold til denne forordning.

Bestemmelsen udmøntes i en bekendtgørelse og uddybes i en vejledning.

Det vil blandt andet blive præciseret, hvem der kan indgive ansøgning om hjælp efter denne forordning, samt hvornår kommunalbestyrelsen har en forpligtelse til at yde hjælp uden ansøgning, herunder hvis personen med vidtgående handicap ikke selv er i stand til at ansøge om hjælp.

Hensigten med at fastsætte nærmere regler om bevilling af hjælpeforanstaltning er blandt andet at sikre en ensartet retspraksis på baggrund af, at forordningen giver mange muligheder for hjælp.

Til nr. 12

Til stk. 1

Bestemmelsen svarer til gældende forordning. Bestemmelsen præciserer dog, at det er kommunalbestyrelsen, som er forpligtet til årligt at undersøge mulighederne for, at personer med vidtgående handicap, som er anbragt uden for Grønland, kan vende tilbage til Grønland. Kommunalbestyrelsens undersøgelse bør omfatte mulighederne for institutionsophold i Grønland, optagelse i beskyttede boenheder eller andet relevant tilbud for pågældende personer med vidtgående handicap.

Kommunalbestyrelsen skal herefter skønne, om en eventuel mulighed for at vende tilbage til Grønland skal realiseres, idet personen ved vidtgående handicap skal være medbestemmende herom, så vidt muligt.

Til stk. 2

Bestemmelsen er ny. Bestemmelsen giver hjemmel til, at Naalakkersuisut fastsætter nærmere regler for hjemtagelse. Herunder forventes fastsat regler om, at personen med vidtgående handicap så vidt muligt skal være medbestemmende i forhold til tilbud i Grønland.

Til nr. 13

Bestemmelsen er ny. Bestemmelsen præciserer, at det er kommunalbestyrelsen i opholdskommunen for personen med vidtgående handicap, som er anbragt på døgninstitution, som er forpligtet til at føre tilsyn med de forhold, som personen med vidtgående handicap lever under.

Det er således ikke kommunalbestyrelsen i hjemkommunen for personen med vidtgående handicap, som er anbragt på døgninstitution, som har denne tilsynsforpligtelse.

Til nr. 14

Til stk. 1

Bestemmelsen svarer til gældende forordning, idet kompetencen dog er overgået fra Naalakkersuisut til kommunalbestyrelsen. Bestemmelsen præciserer, at det er kommunalbestyrelsen, som træffer beslutning om, hvorvidt en person med vidtgående handicap kan modtage hjælp efter denne forordning, og om hjælpens art og omfang.

Til stk. 2

Bestemmelsen er ny. Bestemmelsen giver hjemmel til, at Naalakkersuisut fastsætter nærmere regler om, hvem der kan omfattes af forordningen. Bestemmelsen supplerer § 1 stk. 1.

I praksis vil de personer med vidtgående handicap, som omfattes af forordningen blive registreret på en liste. Herved kan sikres et ensartet niveau for hvilke personer, som kan omfattes af forordningen. Endvidere kan sikres en nemmere administrativ praksis i forhold til den enkelte person med vidtgående handicap.

Til nr. 15

Til stk. 1

Bestemmelsen er ændret i forhold til gældende forordning. Efter gældende forordning kan kommunalbestyrelsen pålægge den, der søger om hjælp efter denne forordning, at medvirke til sagens oplysning, herunder at lade sig undersøge af en læge, specialist, indlægge eller indskrive til observation eller behandling. Efter nærværende forordningsforslag kan kommunalbestyrelsen anmode den, der søger om hjælp efter forordningen, at medvirke til at få de oplysninger frem, som er nødvendige for at afgøre, hvilken hjælp vedkommende er berettiget til, og at lade sig undersøge hos en læge eller blive indlagt til observation og behandling som led i sagsbehandlingen.

Ændring af formuleringen af denne bestemmelse har til hensigt at undgå, at bestemmelsen kan opfattes som en bestemmelse om magtanvendelse eller tvang.

Såfremt den, der søger om hjælp efter forordningen, ikke efterkommer kommunalbestyrelsens anmodning, kan kommunalbestyrelsen ikke træffe en beslutning, fordi der ikke foreligger fyldestgørende oplysninger, eller kommunalbestyrelsen træffer en beslutning på det foreliggende grundlag.

Til stk. 2

Bestemmelsen svarer til gældende forordning. Bestemmelsen præciserer dog, at der er kommunalbestyrelsen, der så vidt muligt efter samtykke fra personen med vidtgående handicap, kan indhente oplysninger fra andre med kendskab til pågældendes forhold eller med kendskab til det vidtgående handicap, som må anses

for nødvendige for at kunne behandle en ansøgning om hjælp i henhold til denne forordning.

Til nr. 16

Bestemmelsen ophæves, da den er overflødig.

Til nr. 17

Til stk. 1

Bestemmelsen svarer til gældende forordning. Bestemmelsen præciserer dog, at den, der modtager hjælp i henhold til denne forordning, skal meddele kommunalbestyrelsen i pågældendes hjemkommune om alle forhold, der kan medføre, at en ydet hjælp helt eller delvist bør ændres eller bortfalde. Det kan eksempelvis være flytning til en anden bolig, forbedring i funktionsniveauet for personen med vidtgående handicap og jobskifte.

Til stk. 2

Bestemmelsen svarer til gældende forordning. Bestemmelsen præciserer, at kommunalbestyrelsen kan kræve den modtagne hjælp tilbagebetalt, såfremt den, der har modtaget hjælpen, undlader at opfylde den i stk. 1 nævnte oplysningspligt, eller i øvrigt mod bedre vidende, uberettiget har modtaget ydelser efter denne forordnings bestemmelser.

Til stk. 3

Bestemmelsen svarer til gældende forordning. Bestemmelsen giver hjemmel til, at Naalakkersuisut kan fastsætte regler for tilbagebetaling af ydelser, der i henhold til stk. 2 er modtaget med urette.

Til nr. 18

Til stk. 1

Bestemmelsen er ny og fastsætter, at kommunalbestyrelsen er forpligtet til at fremsende statistiske oplysninger mv., som Naalakkersuisut anmoder om.

Bestemmelsen er medtaget for, at Naalakkersuisut løbende har adgang til en statistisk viden om antal personer med vidtgående handicap, handicaptyper, aldersfordeling og andre parametre, som har betydning for at kunne følge udviklingen på området.

Til stk. 2

Bestemmelsen er ny og fastsætter, at Naalakkersuisut kan fastsætte regler om omfanget af de statistiske oplysninger mv., jf. stk. 1, og om, hvordan de skal ajourføres og indsendes.

Reglerne forventes fastsat i bekendtgørelse. Heri forventes fastsat hvilke typer statistiske oplysninger, som skal fremsendes samt hvor ofte, endvidere hvordan de statistiske oplysninger skal ajourføres og indsendes. Især vil der skulle fremsendes oplysninger om, hvem som omfattes af forordningen.

Til nr. 19

Til stk. 1

Bestemmelsen er ny, idet udgifterne til hjælp i henhold til denne forordning afholdes af kommunalbestyrelserne, hvor udgifterne efter gældende forordning afholdes af Landskassen.

Kommunalbestyrelserne bliver økonomisk kompenseret for deres udgifter gennem Landskassens bloktilskud.

Det er således de samlede udgifter til hjælp efter denne forordning, som afholdes af kommunalbestyrelserne. Således afholder kommunalbestyrelserne udgifterne til hjælpeforanstaltninger til personer med vidtgående handicap i Grønland samt anbragt i Danmark, inklusiv anbragt på døgninstitution i Grønland eller anbragt på døgninstitution eller anden tilsvarende boform i Danmark. endvidere afholder kommunalbestyrelserne udgifterne til administrationen efter denne forordning.

Til stk. 2

Bestemmelsen er ny. Bestemmelsen fastsætter, at Naalakkersuisut kan yde tilskud til opførelse og drift af institutioner for personer med vidtgående handicap.

Bestemmelsen svarer til lignende bestemmelse efter forordningen om hjælp til børn og unge.

I praksis fremsender kommunalbestyrelserne en gang årligt de kommunale udbygningsplaner, hvorefter Naalakkersuisut tager stilling til, i hvilket omfang de fremsendte ønsker om tilskud til udbygning af sociale institutioner i kommunerne kan indarbejdes i finansloven.

Til nr. 20

Bestemmelsen ophæves, da den er overflødig.

Til nr. 21

Bestemmelsen ophæves, da den er overflødig.

Til § 2

Det foreslås, at Inatsisartutforordningen træder i kraft den 1. juli 2010.

I denne forbindelse vil ankesager vedrørende afgørelser truffet før 1. juli 2010 skulle udredes af Naalakkersuisut, mens ankesager vedrørende afgørelser truffet fra 1. juli 2010 og herefter skulle udredes af kommunalbestyrelserne.